

Λεω. Βεΐση - 338/1914

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΑΠΟΜΑΧΟΣ,

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

ΦΥΛ. ΚΒ. (ΑΘΗΝΗΣ, 13 Οκτωβρίου 1860.) Αριθ. 22.

Περὶ τῆς ἐν Συρίᾳ στρατοπεδεύσεως τῶν Γάλλων.

Τὸ ἐν Συρίᾳ γαλλικὸν στρατόπεδον σύγκειται ὡς ἀκολούθως· ἀπὸ τὸ 5. καὶ 3' σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ, ἀπὸ ἓν τάγμα τῶν ἀκροβολιστῶν, ἀπὸ ἓν τάγμα τῶν Ζουάβων, ἀπὸ μίαν ἴλην τῶν Οὐσσάρων, ἀπὸ δύο ἴλας τῶν ἀκροβολιστῶν (μὴ ἐλθόντων εἰσέτι), ἀπὸ μίαν ἴλην τῶν Σπαΐδων, ἀπὸ μίαν κανονοστοιχίαν πεδινὴν τοῦ 4, ἀπὸ μίαν ὄρεινὴν τῶν 4 ὁμοίως, ἀπὸ ἓνα λόχον τοῦ μηχανικοῦ, ἀπὸ μίαν ἴλην τῶν ζευγητῶν τῆς οἰκονομίας (du Train des équipages) καὶ ἀπὸ ἓνα λόχον τοῦ στρατοῦ τῆς οἰκονομίας (des troupes d'administration). Οἱ ἐπιτελεῖς σύγκεινται ἀπὸ ἓνα ὑποσράτηγον (commandant en chef) μὲ δύο ὑπασπιστὰς καὶ ἓνα διαγγελέα (officier d'ordonnance), ἀπὸ ἓνα συνταγματάρχην, ἀρχηγὸν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν μὲ δύο λοχαγοὺς βοηθοὺς, ἀπὸ ἓνα ἀντισυνταγματάρχην (chef du bureau arabe), ἀπὸ ἓνα ταγματάρχην τοῦ πυροβολικοῦ, ἀπὸ ἓνα ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ, ἀπὸ ἓνα ὑπερμητῆν καὶ δύο ἀνθυπεπιμητῆτας, ἀπὸ ἓνα ἀρχίατρον, ἓνα ἱπποίατρον, τέλος ἀπὸ τὸν περίβολον τοῦ πυροβολικοῦ, διοικούμενον ἀπὸ ἓνα λοχαγὸν, ὁ περίβολος οὗτος περιλαμβάνει ἀπόσπασμα λόχου τεχνιτῶν.

Ὁ στρατὸς οὗτος ἐστρατοπέδευσεν ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῆς πόλεως εἰς θέσιν καλουμένην τῶν Κουκουναρεῶν, λαβοῦσαν τὸ ὄνομα ἀπὸ δάσους ἐκ τοιούτων δένδρων, ὅπου ἐφύτευσεν ὁ Ἰμπραὶμ Πασῆς, ὅτε ἦτο ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ πατρὸς του ἢ Συρία. Τοῦτο δὲ ἐπραξε διὰ τὴν υἰείαν τοῦ τόπου καὶ τὴν παρεμπόδισιν τῆς κινήσεως τῆς ἄμμου ἐκ τῶν ἀνέμων· τὸ πλεονέκτημα τῆς θέσεως εἶναι ὅτι κείται πλησίον τῆς πόλεως καὶ ὅτι παρέχει ὀλίγην σκιάν.

Ἐπειδὴ ὁ στρατὸς ἐθεωρήθη διαμένων ἐν φιλικῷ τόπῳ, δὲν ἐτηρήθησαν εἰς τὴν χάριξιν τοῦ στρατοπέδου οἱ κανόνες οἱ διαγραφόμενοι διὰ τὴν περίστασιν τὴν ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν· ἐχαράχθη δὲ ὅπως εἶχεν ἡ θέσις τοῦ δάσους, τρηθέντων μόνον τῶν γενικῶν περὶ ἀσφαλείας κανόνων. Τὸ σχῆμα αὐτοῦ ἐγγίνει εἶναι ὀρθογώνιον, τοῦ ὁποίου τὰς δύο μικρὰς πλευρὰς κατέχουσιν οἱ ἀκροβουλισταὶ καὶ Ζουάβοι, τὰς δὲ δύο μεγάλας τοῦ μετώπου, τὴν μίαν τὰ δύο συντάγματα, τὴν δὲ ἐτέραν τὸ πυροβολικὸν καὶ οἱ περιβόλοι αὐτοῦ· τὸ ἵππικὸν ἅπαν, τουτέστιν αἱ δύο ἐνταῦθα εὐρισκόμεναι ἴλαι, ἐτέθησαν ὡς ἐμπροσθοφυλακὴ, ἐν τέταρτον μακρὰν τοῦ στρατοπέδου πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς Δαμασκού.

Πρέπει νὰ σημειώσω πρὶν προχωρήσω ὅτι ἐγκαθίδρυται παρὰ τοῖς Γάλλοις νέον σύστημα διὰ τοὺς ἐν ἐκστρατείᾳ στρατοὺς· συνίσταται δὲ τοῦτο πρῶτον εἰς τὸ ν' ἀποκαταστήσωσιν αὐτοὺς ὅσον μᾶλλον εὐκίνητοτέρους, καὶ δεύτερον εἰς τὸ νὰ φέρωσιν οὗτοι ὅλα τῶν τὰ χρειώδη ὁμοῦ. Τὸ πρῶτον τοσοῦτον μᾶλλον ἦτο ἀναγκαῖον, καθόσον ἐγένετο παραδεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ δευτέρου· τὸ δεύτερον τοῦτο εἶναι συνέπεια τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ. Οὗτος ἀπαιτεῖ ὥστε οἱ κάτοικοι μιᾶς χώρας, ἔσω καὶ ἰχθρικής, νὰ μὴ ὑποφέρωσιν ἐκ τῶν δεινῶν τοῦ πολέμου, θεωρούμενοι ὡς ἀμέτοχοι αὐτοῦ καὶ οὐδέτεροι· ἀπ' ἐτέρου αὐτὸς οὗτος ὁ πολιτισμὸς ἀπαιτεῖ, ὥστε οἱ στρατιῶται νὰ λαμβάνωσι τὴν μεγαλειτέραν δυνατὴν διαφρόντισιν καὶ θεραπείαν ἵνα νὰ ὑποφέρωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον ἐκ τῶν ἀναπο-

φείκτων κακουχιῶν τοῦ πολέμου· διὸ πρέπει νὰ φέρῃ ὁ στρατὸς ἅπαντα τὰ χρειώδη σὺν αὐτῷ· ἀλλ' ἐὰν φέρῃ ταῦτα καὶ σὴν ἐν ταῦτῳ ὅλα τὰ σκεύη, ὅσα ἄλλοτε ἔφερε, τὰ μετακομιζόμενα ἤθελον εἶσθαι πολλὰ, καὶ ἡ κίνησις αὐτοῦ δυσκολώτατη. Ἡ πείρα τῶν πολέμων ἐξ ἄλλου ἀπέδειξεν ὅτι, ἐὰν ὁ στρατιώτης λαμβάνῃ καλὴν τροφήν, ἀρκοῦσαν ἐνδυμασίαν, ἀρκοῦσαν σωματικὴν καθαριότητα, καὶ πρὸ πάντων ἰατρικὴν θεραπείαν τελείαν, δύναται εὐκόλως νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὰς μεταβολὰς τῆς ἀτμοσφαιρας, τουτέστι τὸ ψύχος, τὸν καύσωνα, τὴν βροχὴν καὶ τὴν χιόνα· ὅθεν ἐτελειοποίησαν τὰ μὲν, ἠλάττωσαν δὲ τὰ δέ. Περαιῶν τὴν σημείωσιν ταύτην, φρονῶ ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἀποδώσωμεν τὰς ἀνηκούσας χάριτας εἰς τοὺς Γάλλους, οἵτινες πρῶτοι πάλιν δίδουσι τὸ παράδειγμα τοιούτων φιλανθρωπῶν καὶ εὐγενῶν ἀρχῶν.

Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἐτηρήθη ἡ κανονισμένη τάξις ὡς πρὸς τὴν χάριξιν τοῦ στρατοπέδου, ἐτηρήθη ὅμως ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, ἥτις ἐκτελεῖται συμφώνως μὲ τὸν κανονισμὸν τῆς ἐκστρατείας, ὅστις εἶναι ὁ αὐτὸς ἐκεῖνος τοῦ 1832.

Κατὰ συνέπειαν ὅσον εἶπον ἀνωτέρω αἱ μεγάλαι σκηναὶ κατηργήθησαν διὰ τοὺς ἐν ἐκστρατείᾳ στρατοὺς, διατηρηθεῖσαι μόνον διὰ τὰ διαρκῆ στρατόπεδα· ὁ στρατὸς κατεσκευάσθη ὑπὸ τὰς προχείρους σκηνὰς (tentes-abris), οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ εἰς μικρὰς σκηνὰς τριῶν μέτρων μήκους, δύο πλάτους καὶ ὕψους, καὶ ὀρθομέναις διὰ δύο ὀρθοστατῶν ξυλίνων καὶ ἐνὸς ὀριζοντίου ἀκοντίου, εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποίου γερσοῦνται οἱ ὀρθοστάται. Ὅταν εἶναι κακὸς καιρὸς, ἐνοῦνται τέσσαρες ἢ καὶ περισσότεραι σκηναὶ τοιαῦται (tenets-abris), καὶ σχηματίζεται σκηνὴ ἀρεκτὰ ἀσφαλίζουσα ἀπὸ τὴν βροχὴν· εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ ὀ αξιωματικὸς χωρεῖ ἀρκοίντως. Ἡ σκηνὴ ἐθεωρήθη μόνον ὡς πρὸς τὸν σκιπὸν τοῦ νὰ σκεπάτῃ τὸν στρατιώτην ἀπὸ τὴν βροχὴν, τὴν χιόνα καὶ τὸν ὑπερβολικὸν ἥλιον, ἄλλως πρέπει νὰ ἦσθαι ἐν ὑπὸ κλίρω, ὅπου χεῖροι καὶ περισσοτέρην υἰείαν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐλαφρύνωσι τὸν στρατιώτην, ἡλάττωσαν τὰ σκευὴ καθαριότητος, ἐξ ὧν δὲν φέρουσι πλέον ἐν ἐκστρατεία εἰμὴ ἐν ἐφ' ἐκάστου εἶδους ἐκάστη ἐνωμοτία, μοιραζόμενα εἰς τοὺς ἄνδρας, τουτέστιν ὁ εἷς φέρει τὴν βούρτζαν τῶν βούρων, εἷς ἄλλος τὴν βούρτζαν τῶν παπουτζιῶν, εἷς ἄλλος ἄλλο, καὶ οὕτω καθεξῆς. Ὅταν κινήσῃ ὁ στρατὸς πρὸς μάχην, δὲν φέρει εἰμὴ τὰ καθαυτὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἐνδύματα καὶ σκευή, τὰ δὲ λοιπὰ θέτει ἕκαστος λόχος εἰς σάκκους, τοὺς ὁποίους παραδίδει εἰς τὴν ἐφεδρείαν· οἱ σάκκοι εἶναι καλῶς σημειωμένοι διὰ νὰ διακρίνονται· ἕκαστος δὲ ἀνὴρ κἀμνει μίαν δέσμην ἐκ τῶν σκευῶν του.

Ὀπλισμός. Ὁ γαλλικὸς πεζικὸς στρατὸς ἔχει μόνον δύο εἰδῶν ὄπλα, τὸ τοῦ πεζικοῦ καὶ τὸ τῶν ἀκροβολιστῶν· ἡ ὀλκὴ αὐτῶν εἶναι ἡ αὐτὴ, διαφέρουσι δὲ κατὰ τὸ μῆκος, διότι τὸ τῶν ἀκροβολιστῶν εἶναι κοντότερον κατὰ τὴν λόγχην, διότι οἱ ἀκροβολιστῆται ἔχουν ξιφολόγχην, ἂν καὶ ἡ ὀλκὴ εἶναι ἡ αὐτὴ· τὸ βλήμα ὅμως τῶν ἀκροβολιστῶν εἶναι βαρύτερον, διότι ἀπεδείχθη ὅτι τὸ βαρύτερον βλήμα δίδει μεγαλειτέραν βολὴν· δὲν ἔδωκαν δὲ τὸ αὐτὸ βλήμα καὶ εἰς τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς, διότι ἤθελε βαρύνει πολὺ αὐτό. Τὸ ὄπλον τοῦ πεζικοῦ δὲν φέρει ὑψόμετρον, ἀλλὰ τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς ἐν ἐλάττωμα καὶ πρόκειται νὰ διορθωθῇ. Τὸ παραδεχθὲν βλήμα εἶναι τὸ τοῦ 1857, ἥτοι τριγωνικὸν (trianculaire)· τὸ σκολοφόρον ὄπλον (à tige) κατηργήθη δι' ὅλον τὸν στρατὸν, διότι ὁ σκόλοψ ἐθεωρήθη περιττός.

Ἐνδυμασία. Ἡ παραδεδεγμένη ἐνδυμασία εἶναι μόνον ἡ χειμερινή, ἔχουν μολαταῦτα ἐνδυμασίαν ἐργασίας θερινήν. Ἐκτὸς τῆς φανέλλης, ἣν φέρει ἕκαστος στρατιώτης περὶ τὸν στόμαχον καὶ τὴν κοιλίαν, ἐδῶ ἔδωκαν εἰς αὐτὸν καὶ ζώνην, θεωρηθεῖσαν ἀναγκαίαν ἕνεκα τῶν ἐπιπολαζουσῶν διαβροσιῶν. Μεγάλῃ προσοχῇ δίδεται εἰς τὴν ὑπόδησιν, ἥτις εἶναι καλλίστης ποιότητος. Τὸ κράνος κατηργήθη εἰς τὰς ἐκστρατείας.

Τροφή. Ἡ τροφή τοῦ Γάλλου στρατιώτου εἶναι καλλίστη· τρώγει τρεῖς τῆς ἡμέρας· τὸ πρῶτ' λαμβάνει καφὲ καὶ ῥακί· συντροφεύόμενα μὲ ὀλίγον ἄρτον. Τὴν 10' ὥραν καὶ τὴν πέμπτην κἀμνει δύο γεύματα ἀπὸ σουπαν καὶ βραστόν· τρεῖς τῆς ἐβδομάδος τῶν δίδονται καὶ χορταρικά· δις τῆς ἐβδομάδος λαμβάνει οἶνον· ὁ ἄρτος του εἶναι καλλίτερός ἀπὸ τὸ καθαρόν ψωμί τῶν Ἀθηνῶν.

Ἱατρικὴ Θεραπεία. Εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, παραμεινόμενον ἄλλοτε, ἐτέθη μεγίστη προσοχὴ, καὶ σήμερον ὑπάρχει εἰς τὴν τελειότητα δύναται τις νὰ εἴπῃ· τοῦτο ἐγένετο διὰ δύο λόγους· πρῶτον διὰ λόγους φιλανθρωπίας, καὶ δεύτερον ἀνάγκης, διότι οὕτω σώζονται πολλοὶ στρατιῶται ἀπὸ τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀνικανότητος, καὶ ἔχουν ἐπομένως περισσοτέρους στρατιώτας ἐπὶ τῶν ὄπλων. Τρεῖς βαθμοὶ θεραπείας ὑπάρχουν· εἰς τὴν σκηνὴν, εἰς τὸ θεραπευτήριον καὶ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Αἱ μικραὶ διαθεσῆαι θεραπεύονται εἰς τὴν σκηνὴν, αἱ μὴ παρουσιάζουσαι κίνδυνον ἀσθένειαι εἰς τὸ θεραπευτήριον, εἰς αὐτὴν μεταβαίνουσι προσέτι καὶ οἱ ἐκ τοῦ νοσοκομείου ἐξερχόμενοι ἀσθενεῖς, οἱ μὴ ἱκανοὶ εἰσέτι νὰ ἀναλάβωσιν ὑπηρεσίαν, αἱ βαρύτεραι ἀσθένειαι εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Ἡ περιποίησις, ἣν λαμβάνουν οἱ στρατιῶται καὶ εἰς τὰς τρεῖς αὐτὰς περιστάσεις, εἶναι ἀξίον παντός ἐπαίνου· τὸ θεραπευτήριον ὑπάρχει ὑπὸ τὰς σκηνὰς πλησίον τοῦ στρατοπέδου, τὸ νοσοκομεῖον εἶναι εἰς τὴν πόλιν. Διὰ τοὺς πληγωμένους δ' ἐν καιρῷ μάχης καὶ διὰ τοὺς ἀσθενῶντας ἐν ὁδοιπορίᾳ ὑπάρχουν ἡμίονοι φέροντες φορεῖα, ἐπὶ τῶν ὁποίων κάθονται οἱ πληγωμένοι καὶ ἀσθενεῖς μὲ ἀρκετὴν ἄνεσιν.

Ἐκ τοῦ ἐν Κουκουναρέαις τῆς Συρίας Γαλλικοῦ στρατοπέδου. Τῆ 8 Σεπτεμβρίου 1860.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

Παρά τοῦ ταγματάρχου Κ. ΑΛΜΥΡΑΝΤΗ

Πολὺς λόγος γίνεται περιένης ὑπομνήματος συνταχθέντος παρὰ τοῦ πρίγκηπος Φριδερίκου Καρόλου τῆς Πρωσσίας, ἀνεψιοῦ τοῦ νῦν ἀντιβασιλέως. Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ἐπιγραφόμενον τέχνη ὅπως καταβληθῆ ὁ γαλλικὸς στρατὸς, ἐκυκλοφόρησε κατ' ἀρχὰς μυστηριωδῶς μεταξὺ τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν τοῦ προυσσοικου στρατοῦ, ἀλλ' ἀκολούθως ἐδημοσιεύθη εἰς Γερμανίαν, ἐναντίον τῆς γνώμης τοῦ συγγραφέως.

Ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐθεώρησε διόλου ἄτοπον τὴν μετάφρασιν καὶ δημοσίευσιν ἐνὸς πονήματος, τὸ ὁποῖον δίδει τὴν ὑψηλοτέραν ἰδέαν τῆς ὑπεροχῆς τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ. Μὴ δυνάμενοι ἐν τούτοις νὰ ἐκθέσωμεν ὀλόκληρον τὸ περίεργον τοῦτο φυλλάδιον, πιστεύομεν ὅτι θέλομεν ἐλκύσῃ τὴν εὐαρέσκειαν τοῦ κοινοῦ, ἐκθέτοντες εἰς γνώσιν τῶν τὰς περιλήψεις τοῦ ὑπομνήματος τοῦ πρίγκηπος Καρόλου τῆς Πρωσσίας.

« Πρὸ πολλοῦ καιροῦ ἐπεμελήθη νὰ ἐρευνήσω τὰς ἀρχὰς ἐφ' ὧν οἱ Γάλλοι ὁρμῶνται ἐν καιρῷ πολέμου, καὶ πιστεύω ὅτι ἐπέτυχον, ἀφοῦ ἐσυμβουλευθῆν διαφόρους πηγὰς πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν οὐσιωδεστέρων. θέλω δὲ προσπαθῆσαι νὰ ἐκθέσω αὐτὰς ὅσον ἐνεῖσι συντομώτερον.

« 1.) Ἡ πρώτη τῶν ἀρχῶν τούτων συνίσταται εἰς τὸ νὰ τεθῶσι καθολοκληρίαν κατὰ μέρος οἱ κανονισμοὶ, ἡ διδασκαλία τῶν στρατῶνων καὶ ἡ ἐνθύμησις ἀκόμη πάσης ὑπηρεσίας τῶν φρουραρχείων.

« Δὲν ὑπάρχει εἰς τοὺς Γάλλους οὐδεμίαν ὠρισμένην τάξιν μάχης, οὐδεὶς τύπος δυνάμενος νὰ ἐφαρμοσθῆ εἰς πᾶσαν περίστασιν. Ὁ τρόπος δι' οὗ ὀδηγεῖται ὁ στρατὸς εἰς τὴν μάχην ἐμπιστεύεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ εἰς τὴν εὐφυΐαν τῶν στρατηγῶν, οἵτινες βασιζόμενοι εἰς τὰς γνώσεις τῶν ὑποδεεστέρων ἀρχηγῶν τῶν καὶ εἰς τὴν ἀρχίνουσαν καὶ ἐμπειρίαν τῶν στρατιωτῶν. Ὁ Γάλλος

στρατιώτης βαδίζει πάντοτε ἐμπρὸς· αὕτη εἶναι ἡ τακτικὴ τῶν Γάλλων, καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἀπλότητα, ἀδιάφορον τὸ σχῆμα· διαφέρει ὅμως κατὰ τὸν σκοπὸν, τὸ ἔδαφος, τοὺς ἐλιγμούς καὶ πρὸ πάντων ἀναλόγως τῶν σφαλμάτων τοῦ ἐχθροῦ.

« Ἡ φυσικὴ συνέπεια τῆς ἀνωτέρω ἐνεργείας εἶναι ὅτι οἱ Γάλλοι δὲν πολεμοῦσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς τὰ πεδία τῶν βορείων μερῶν τῆς Εὐρώπης, καθὼς εἰς Ἰταλίαν, καὶ πιστεύω ὅτι ἀπατῶνται μεγάλως οἱ πιστεύοντες ὅτι θέλουν μεταχειρισθῆ ἐναντίον ἡμῶν τὰ αὐτὰ μέσα, ὁποῖα κάμνουν χρῆσιν ἐναντίον τῶν Αὐστριακῶν· ὥστε διὰ μόνον αὐτὸν τὸν λόγον ἐνόμισα περιττὸν νὰ ἐμβατεύσω εἰς τὴν τακτικὴν τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τῆς Ἰταλίας.

« 2) Δευτέρα ἀρχὴ, ἣτις καθίσταται ἀμέσως οἰκία εἰς τοὺς στρατιώτας, καθὼς καὶ εἰς τοὺς στρατηγούς, συνίσταται εἰς τὴν ἀλήθειαν ταύτην, ἣτις εἶναι ὅτι ἡ ἠθικὴ δύναμις παρ' αὐτοῖς εἶναι ἀνωτέρα τῆς φυσικῆς δυνάμεως.

« Αὐτὸ τὸ ἠθικὸν κεφάλαιον τῆς τέχνης τοῦ πολέμου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖοι στήριζεται κατὰ μέγα μέρος τὸ μεγαλεῖον ἐνὸς στρατηγοῦ, εἶναι ἐν δῶρον τὸ ὁποῖον ἡ φύσις σπανίως ἀπονέμει, ἀλλὰ καὶ ἂν κέκτηται τῆς ιδιότητος ταύτης ὁ Γάλλος στρατιώτης, ἔχει καὶ τὴν συναίσθησιν νὰ τὸν κατανοῇ ἡμέσως. Βεβαίως ἡ ιδιότης αὕτη, ἠνωμένη μὲ τὴν μέριμναν, ἣτις καταβάλλεται διὰ τὸ καλὸν καὶ συμφέρον τοῦ στρατιώτου, κατέστησε τὸν Μὰκ Μαὼν, καὶ τὸν Κανροβρέτον τόσον μεγάλους εἰς τὸν γαλλικὸν στρατόν. Οἱ στρατιῶται τοῦ δευτέρου διηγῶνται μὲ αἴσθημα χαρᾶς καὶ φιλοτιμίας ὅτι εἰς Κριμαίαν, ὅτε ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελεσθῆ πρᾶξις τις ἐπικίνδυνος, τοὺς ἡρώτα πρότερον, «αἰσθάνεσθε ὅτι εἰσθε εἰς κατάστασιν νὰ τὸ ὑπερνικήσεται»; ποτὲ δὲν ἔλεγον ὄχι, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἀναπεκρίνετο ποσοῦτον μᾶλλον μὲ τὰς προσδοκίας τοῦ Κανροβρέτου κατ' ὅσον ὁ σκοπὸς ἦτο γνωστὸς ἐκ τῶν πρωτέρων εἰς τοὺς στρατιώτας, ὥς ἡ θέλησις ὅλων ἦτο νὰ ἐπιτύχουν· τὸ ἠθικὸν ἐλαττήριον ἐπανεπαύετο οὕτω εἰς τὴν δουεῖσαν ὑπόσχεσιν παρ' αὐτῶν τῶν

ιδίων στρατιωτῶν εἰς τὸν στρατηγόν των περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀποτελέσματος.

« 3) Ἄλλη ἀρχὴ τῶν Γάλλων εἶναι τὸ νὰ προσβάλουν ἐχθρὸς ὀλίγον γεγυμνασμένους εἰς τοὺς ἐλιγμούς μὲ πυκνὰς φάλαγγας, διότι ἐν γένει οὗτοι εἶναι πλέον τολμηροὶ καὶ πλέον ἐπιχειρηματῆαι· ἀπεναντίας ὅτε οἱ Γάλλοι ἔχουν κατ' αὐτῶν στρατὸν καλῶς ἐξήσκημένον, τὸν πολεμῶσι μὲ διαλελυμένας τάξεις καὶ ἀκροβολιστικῶς.

« 4) Μία τῶν οὐσιοδεστέρων ἀρχῶν τῶν Γάλλων, τῆς ὁποίας νομίζω μάλιστα ὅτι ἔκαμον συχνότεραν χρῆσιν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκστρατείαν, εἶναι τὸ νὰ μὴν ὑπερασπίζονται ἀμυντικῶς, ἀλλὰ τὸ νὰ ἐκτιθέενται ἀκαταπαύστως, καὶ ἐν περιπτώσει ἀκόμη καθ' ἣν εὐρίσκονται εἰς ἀπόλυτον κατάστασιν ἀμύνης· περὶ τούτου εὐρίσκομεν ἐν ἐκπληκτικῶν παραδείγματι εἰς τὴν μάχην τοῦ Μοντεμπέλου. Ὁ στρατηγὸς Φορεϊ, καταλειφθεὶς αἰφνιδίως παρὰ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὰς ἐπισταθμίας του, μολονότι ἀριθμητικῶς ἦτον ὑποδεέστερος, ὤρμησεν ἀμέσως κατ' αὐτοῦ εἰς προσβολὴν, τάξας ἅπαντα τὰ τάγματα αὐτοῦ ἐμπρὸς, ἀντὶ νὰ τὰ μεταχειρισθῆ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὀπισθίων του, καὶ ἐτοιμασθῆ πρὸς ὑποχώρησιν. Οἱ Γάλλοι καταφρονοῦν τοὺς Αὐστριακοὺς ἀγνοοῦντας νὰ μεταχειρισθῶσι τὴν ἐφεδρείαν των, τὴν ὁποίαν διατηροῦν, φαίνεται, διὰ τὸν τύπον πραγματικῶς εἰς τί χρησιμεύει ἡ ἐφεδρεία αὕτη, ὅταν δὲν λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν μάχην; δὲν ἦτο καλῆτερον νὰ μὴ ὑπάρχη!

Ὁ Γάλλος στρατιώτης γινώσκει ἐν μέρει ἐξ ἰδίας πείρας ὅτι ὁ κίνδυνος τοῦ νὰ προσβληθῆ ἀπὸ τὸ κτήπημα τῆς σφαίρας τοῦ ὄπλου δὲν εἶναι τόσοσὺν μεγάλος εἰμὴ εἰς τινα κατὰ μέσον ὄρον ἀπόστασιν, ὥστε ἂν κατορθώσῃ νὰ ὑπερβῆ τὴν ἀπόστασιν ταύτην, ὁ κίνδυνος, ἀντὶ νὰ αὐξήσῃ, ἐλαττοῦται κατ' ἀναλογίαν τῆς πλησιάζουσας πρὸς τὸν ἐχθρὸν, καὶ τελειώνει τοῦ νὰ καταπαύσῃ σχεδὸν καθολοκληρίαν. Μὲ τὰ κοινὰ ὄπλα ἡ πείρα αὕτη ἦτο ἀλάνθαστος, καὶ ἤδη ἐπικυροῦται καὶ μὲ τὰ αὐλακωτά. Τὸ ἀπο-

τέλεσμα ἐξηγεῖται φυσικῶς, ὅσον περισσότερο πλησιάζῃς, τόσοσὺν ὁ ἐχθρὸς ταχύτερον σπεύδει νὰ γεμίξῃ καὶ νὰ ῥίπτῃ, καὶ τοσοῦτον περισσότερο κακῶς σκοπεύει, καθότι μόλις ζηρῖζει τὸ ὄπλον τοῦ ἐπὶ τοῦ ὄμου, καὶ ἡ βολὴ ἀφίεται πάντοτε πολλὰ ὑψηλά.

« Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἡ τελευταία περίστασις μᾶς ὑποχρεοῖ νὰ καταφύγωμεν εἰς τὰ ἀγγέμαχα ὄπλα, ὅταν ὁ ἐχθρὸς πλησιάσῃ εἰς ἑκατὸν ἢ ἑκατὸν πεντήκοντα βήματα ἀπόστασιν, ἂν τὰ πλεονεκτήματα τῆς θέσεως ἢ ἡ κατάστασις τοῦ ἐδάφους δὲν ἐπιφέρουν προσκόμματα. »

« 5.) Ἡ ἰδέα, ἥτις κυριεῖται εἰς τὸν κανονισμὸν τῶν ἀκροβολιστῶν ἐν τῇ Γαλλίᾳ, μὲ φαίνεται ἰδιαίτερας σκέψεως, εἶναι δὲ αὕτη· ὁ ἀκροβολισμὸς δὲν εἶναι εἰμὴ ἐν κακὸν πρὸς τὸ χειρὸν αὐτὸς ὁ τρόπος τοῦ μάχεσθαι ἔχει τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ χάνῃ καιρὸν καὶ νὰ μὴν ἦναι ποτὲ ἀποτελεσματικὸς. Δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπεται ἀκροβολισμὸς εἰμὴ ὅταν ἐλευθέρως δύναται νὰ ἐκτελεθῆται· ἀλλὰ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ καταναγκάζεται παρὰ τοῦ ἐχθροῦ, καθότι εἶναι τῆς μεγαλητέρας σπουδαιότητος τὸ νὰ πράττεται ὅτι αὐτὸς θέλει, καὶ νὰ γίνεται ἀπομίμησις τῶν μέτρων, καὶ τῶν κινήσεων του, ἀλλὰ νὰ τὸ ἐπιβάλλῃς σὺ τὰς ἐδικὰς σου εἰς αὐτόν. Διὰ τοῦ μέσου τούτου οὐ μόνον παραλύομεν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ἀποκτῶμεν ἐπ' αὐτοῦ μίαν ἀληθῆ ἠθικὴν ὑπεροχὴν, διότι ὅταν ὁ ἀκροβολισμὸς δὲν μᾶς συμφέρῃ, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἀντιτάττωμεν μίαν γραμμὴν ἀκροβολιστῶν παραλλήλως μὲ ἐκείνην τοῦ ἐχθροῦ, διότι ματαίως θέλομεν χάνει ἀνθρώπους, πολεμικοὺς καὶ χρόνον· ἂν δὲ ἀντιτάξῃς εἰς τοὺς ἀκροβολιστὰς τοῦ ἐχθροῦ μίαν νέαν γραμμὴν ἀκροβολιστῶν, πρέπει νὰ ἦναι αὕτη πάντοτε ἐπὶ ἐνὸς πλαγίου μετώπου ἢ εἰς τὰ πλευρά· ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι προτιμώτερον ἀκόμη, προκειμένου περὶ μιᾶς ἐνεργητικῆς προσβολῆς καθ' ἐνὸς μικροῦ σώματος, εἶναι νὰ πέμψῃς οὐλαμούς ἢ λόχους τινὰς μὲ βῆμα δρομαίων ἄνευ πυροβολισμοῦ, ἵνα διαλύσῃς τὴν ἐχθρικὴν γραμμὴν· ὡς ἐπὶ τῷ πλείστῳ ἀρκεῖ νὰ ἀπειλήσῃς τὰ πλευρά τῆς γραμμῆς τῶν ἀκροβολιστῶν

διὰ μιᾶς προσβολῆς μὲ βῆμα δρομαῖον, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν ἐχθρὸν νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ μάχεσθαι.

«Εἶναι ἄλλως τε ἀρχὴ παραδεδεγμένη εἰς τὸν Γαλλικὸν στρατὸν τὸ νὰ μὴ σταματᾷ, οὔτε νὰ πυροβολῇ κατὰ τὴν ἐναρξιν μιᾶς πράξεως ἐνεργείας, διότι τοιοῦτοτρόπως ἡ προσβολὴ χάνει τὴν ὀρμὴν καὶ τὴν δυνάμιν τῆς καὶ αἱ ζημίαι ἀποβαίνουν σημαντικότεραι.

«Φαίνεται ἤδη ὅτι οἱ Γάλλοι προσβάλλουσι πάντοτε μὲ βῆμα δρομαῖον, εἰς τὸ ὁποῖον τοὺς γυμνάζουσι ἐν καιρῷ εἰρήνης, ὥστε νὰ κατασταθῇ εἰς αὐτοὺς σύνηθες καὶ οἰκείον, ὅτε προσβάλλουσι τοὺς ἐχθροὺς.

«Ἡ ἰσχυρία ἐν τούτοις μᾶς καταδεικνύει ὅτι αἱ ἀνωτέρω ἀρχαὶ δὲν εἶναι ἀποκλειστικῶς ἰδιόκτης τῶν Γάλλων, οὐδὲ τὸ ἄμεσον προῖον τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῶν χαρακτῆρος ἄς τὴν σπουδάσωμεν, ἐνῶ ὑπάρχει ἀκόμη καιρὸς. Γεγονότα τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν εἰς τοὺς τελευταίους πολέμους ὁμιλοῦσι ἰσχυρότερα παρὰ πᾶν ἄλλο, τὸ ὁποῖον ἠθέλωμεν προσθέσει. Ὄλος ὁ κόσμος ἐδυνήθη νὰ πεισθῇ τῆς ἀληθείας ταύτης, γεγραμμένης μὲ ὕφος γλυφῆς εἰς τὰ χρονικὰ τῆς ἱστορίας. Οἱ Ῥῶσσοι καὶ οἱ Αὐστριακοὶ ἐνίκηθησαν παντὸς καὶ πάντοτε ἀπὸ τοὺς Γάλλους, καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἄγγλους ὑποστηριζομένους ἐκ τῆς ἐπιδεξίου τακτικῆς τοῦ ἀτρομήτου Βελγικῶνος ὑπερέβησαν οὗτοι ἠθικῶς.

«Ἄν ἡ Πρωσσία ἦδη θέτῃ τὸ ὑπερήφανον ζήτημα «ὁποῖα θέλει εἶσθαι ἡ τύχη μας ἐν περιπτώσει πολέμου κατὰ τῆς Γαλλίας;» θέλωμεν τὴν νικήσει ἀπαντᾶ, καὶ θέλωμεν τὴν νικήσει βεβαίως, ἀρκεῖ ν' ἀποσπασθῶμεν ἐν καιρῷ πολέμου τῆς πολυχρονίου ἐξέως τῆς τῶν πόλεων ὑπηρεσίας, τῶν ἀπαιτήσεων τῶν κανονισμῶν καὶ τοῦ συστήματός μας τῶν ἀκροβολιστῶν. Ἐδῶ συνίσταται ἡ διδασκαλία, καὶ ἐδῶ ὑπάρχει ὁ μόνος φόβος μου. Τὸ ἐλαττήριον, τὸ ὁποῖον δίδουν αὐτοὶ οἱ στρατιωτικοὶ τύποι, δὲν ἐπαρκεῖ νὰ διατηρηθῇ ἡ πειθαρχία. Ὡς νὰ ὀδηγηθῶσιν οἱ στρατοὶ ἐναντίον τοῦ

ἐχθροῦ, καὶ νὰ τοὺς καταστήσῃ ἱκανοὺς ν' ἀνθέξωσιν ἐν τῷ πῦρ. Χάρις τῷ Θεῷ ἔχομεν καὶ ἄλλα μέσα καὶ θέλωμεν τὰ μεταχειρισθῆ. Πολλάκις κατωρθώσαμεν ν' ἀνατρέψωμεν τοὺς λεγεῶνας τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐκάμαμεν μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, δυνάμεθα ἀκόμη νὰ τὸ πράξωμεν.»

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν νέαν τακτικὴν τὴν προτεινομένην παρὰ τοῦ Πρίγγηπος Καρόλου τῆς Πρωσίας, ἰδοὺ ὁποῖα εἶναι, κατ' αὐτὸν τὰ κυριότερα ἀξιώματα ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται.

1.) Νὰ μεταχειρισθῇ τοὺς ἀκροβολιστὰς εἰς φάλαγγα κατὰ λόχους.

2.) Δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου ν' αὐξήσῃ τὴν κίνησιν τοῦ Πρωσσικοῦ πεζικοῦ, καὶ ν' ἀφήσῃ εἰς αὐτὸν ἐλεύθερον στάδιον.

3.) Νὰ διαθέσῃ τὸν στρατὸν εἰς μεγαλύτερον βάθος ἢ πλάτος, διὰ νὰ αὐξήσῃ τὴν δυνάμιν τῆς ἀντιστάσεως τῶν πλευρῶν καὶ ἐμποδίσῃ τὸν ταχὺ μαρασμὸν τῶν δυνάμεων.

4.) Νὰ διαθέσῃ τὸν στρατὸν μᾶλλον κλιμακῆδόν ἢ εἰς παραλληλόγραμμον τάξιν, διὰ νὰ ὑποστηρήσῃ καὶ ἀντιῆξῃ εἰς τὴν ὀρμητικὴν προσβολὴν τῶν ἀκροβολιστῶν, ριφθησομένων μὲ βῆμα δρομαῖον διὰ τῆς λόγχης.

Ἀφοῦ ἀνέπτυξε τοὺς συμπερασμοὺς τοῦ ὁ συγγραφεὺς τοῦ στρατιωτικοῦ ὑπομνήματος, τελειώνει μὲ τοὺς ἀκολούθους λόγους.

«Ἄν ὁ σημερινὸς γαλλ. στρατὸς εἶναι ἴσως καλῆτερος, καὶ ἐν περιπτώσει πολέμου πλέον πολυάριθμος, παρὰ τὰ ἀνδρεῖα λείψανα ἐκείνου, τὰ ὁποῖα ἐνίκησαμεν τῷ 1813, 1814, 1815 (α) χρεωσθῶμεν νὰ ἀνεύρωμεν εἰς τὸν ἰδικὸν μας τὰς αὐτὰς ὠφελείας. Λοιπὸν ἄς κράξωμεν «πολλοὶ ἐχθροὶ, πολὺ τιμὴ», ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ Ἐμπρὸς ἄς πνυγῇ διὰ τῶν ἐφεξῆς λέξεων

(α) Κατὰ μὲν τὰ 1813 καὶ 1814 διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν Ῥώσσω καὶ Αὐστριακῶν, κατὰ δὲ τὸ 1815 διὰ τῆς τῶν Ἄγγλων, ὥστε οὐδέποτε μόνον οἱ Ῥῶσσοι ἐνίκησαν. Σ. Δ.

« ἐμπρός κατὰ ἐχθροῦ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, τοῦ Βασιλέως, καὶ τῆς Πατρίδος. »

Περὶ στρατιωτικῶν ἠθῶν καὶ περὶ τοῦ τρόπου τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν.

(Ερανισθὲν ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ στρατάρχου Μαρμῶντος).

Τρία τινὰ ἀπαιτοῦνται ἵνα ἀναδειχθῶσιν οἱ στρατοί, ὁ ζῆλος πρὸς τὴν εὐταξίαν, ἡ ἐξὺς τοῦ ὑπακούειν καὶ ἡ πρὸς ἑαυτοὺς καὶ πρὸς τοὺς ἑτέρους πεποίθησις. Αὗται εἰσὶν, ὑπὸ τὴν ὄψιν τῆς ἠθικῆς, αἱ θεμελιώδεις βάσεις στρατοῦ τινός· ἄνευ τῶν βάσεων τούτων ὁ στρατὸς παριστᾷ ὁμάδα ἀνδρῶν οὐδεμίαν ὑπαρξίν ἐχόντων, οὐδεμίαν ἐλπίδα παρεχόντων καὶ κατ' οὐδὲν χρησίμων ὄντων. Ὅθεν οὐδὲν πρέπει νὰ παραμελητῆται πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν τριῶν τούτων στοιχείων ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν στρατιωτικῶν, ὅπως εἰσχωρήσωσιν εἰς τὰ ἦθη αὐτῶν αἱ ἐξεις αὗται, αἱ καλούμεναι στρατιωτικαὶ ἀρεταί.

Ἡ πειθαρχία, δηλαδὴ ἡ κατὰ κανόνας ὑποταγὴ εἰς τὴν θέλησιν τοῦ νομίμου ἀρχηγοῦ, δὲν πρέπει νὰ χαλαρώνηται· ἕκαστος δὲ, καθ' ὃν βαθμὸν κατέχει εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἱεραρχίαν, ἀκαταπαύστως πρέπει νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν διατάττει τοὺς ὑπ' αὐτὸν, εἰμὴ καθ' ὃν λόγον οὗτος ὑπακούει εἰς τοὺς ἀνωτέρους του.

Ἡ πειθαρχία, οὔσα πάντοτε αὐστηρὰ δι' ἐλλείψεις σοβαρὰς, ἀπαιτεῖται μ' ὅλον τοῦτο νὰ μετριάζηται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς. Εἰς χώρας, ἐνθα ὑπάρχουσιν ὑψηλὰ αἰσθήματα, ἀπαλὰ ἦθη καὶ ἀξιοπρέπεια, αἱ σωματικαὶ ποιναὶ εἰσὶν ἀπαράδεκτοι· ἐκεῖ λοιπὸν πρέπει, ὅσον τὸ δυνατόν, νὰ εἰσαχθῶσι ποιναὶ κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν φρόνημα.

Ὁ γαλλικὸς στρατὸς ἰδίως πάντοτε παρείξεν εἰς νοήμονα ἀρχηγὸν πολλὰς περιστάσεις εἰς τὸ νὰ μὴ γένη χρῆσις ποιούτων μέσων. Ὁ ἔπαινος καὶ ὁ φόγος, ἀποδιδόμενοι ἀρμοδίως καὶ μὲ

τοιαύτην ἐπιτηδειότητα ὥστε νὰ παράγωσιν ὠφέλιμον καὶ εὐγενῆ ἄμιλλαν, συνεχῶς ἐθεράπευσαν ὅλας τὰς ἀνάγκας. Αἱ δὲ ποιναὶ καὶ αἱ ἀμοιβαί, στηριζόμεναι ἐπὶ τοῦ ἐπικρατοῦντος φρονήματος, ἔχουσαι ἀπείρους σχέσεις, ἐπιτυγχάνουν θαυμασίως καὶ ἐνεργῶν σφοδρὰ ἐπὶ τῶν γενναίων ψυχῶν.

Οὐδέποτε ποινὴ, ὁποιαδήποτε ἤθελεν εἶσθαι αὐτὴ, ἐκτὸς περὶ ἀποδεδειγμένης ἀνάνδρου πράξεως, πρέπει νὰ ἐπιβάληται μετὰ περιφρονήσεως· διότι πᾶν ὅ,τι καταθιβάζει τὸν στρατιώτην καὶ τὸν ἐξευτελίζει ἐλαττώνει τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου, ὥσπερ πᾶν ὅ,τι μεγαλύνει αὐτὸν αὐξάνει τὰς ἀρετάς του. Ἰπάρχουσι χίλια μέσα νὰ ποικίλη τις τὸν ὀρισμὸν τῶν αἰσθημάτων τούτων· εἰς δ' ἐπίδειξις ἀρχηγὸς ἐκλέγει ἐξηκριβωμένως τὸ μᾶλλον κατάλληλον μέσον διὰ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀνδρας, καὶ ἐφαρμόζει αὐτὸ κατὰ τὰς περιστάσεις.

Εἰς τινὰς στρατοὺς ὠθοῦν καθ' ὑπερβολὴν τὴν αὐστηρότητα δι' ἐλλείψεις αἵτινες κατὰ ὀρθὸν λόγον φαίνονται μηδαμιναί. Χωρὶς νὰ κατηγορήσῃ τις τοῦτο, δὲν δύναται νὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην· π. χ. διὰ τὰ ἀφορῶντα ἐλλείψεις τινὰς περὶ τῆς στολῆς ἢ ἀσημαντὰ σφάλματα ἐν τοῖς γυμνασίοις, νὰ ἐπιβληθῇ αὐστηρὰ ποινὴ, δὲν εἶναι λογικόν, ἀλλὰ μετρία ποινὴ καὶ ἀρμόζουσα εἰς τὰ ἦθη εἶναι πολὺ συντελεστικώτερα. Ἡ πρὸς τὴν τάξιν τάσις καὶ ὁ πρὸς τὸ σέβας κανὼν πρέπει νὰ διατηρῶνται πάντοτε, ὡς ἀγωγὴ καὶ ὡς ἐξὺς τοῦ στρατιωτικοῦ βίου. Ἐὰν στρατιώτης τις δὲν ἔχει τοσοῦτον καθαρὰ τὰ ἐνδύματά του, οὔτος ἀναμφιβόλως ἐκαθάρισε ταῦτα, ὡς τὸν ἔχοντα ἐντελῶς καθαρὰ ταῦτα, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι δὲν καθαρίζει ταῦτα καθεκάστην, διότι ἐλλείπει ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐπαγρύπνησις τοῦ προϋσταμένου του.

Ἡ ὑπαρξὶς στρατοῦ εἶναι πρᾶγμα τοσοῦτον θαυμαστὸν, τοσοῦτον τεχνητὸν, ὥστε δὲν πρέπει νὰ παραμελητῆται, διότι κινδυνεύει ν' ἀπολεσθῇ πᾶν ὅ,τι συντελεῖ νὰ στηρίξῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν ὑποταγὴν εἰς τὰ ἦθη καὶ εἰς τὰς ἐξεις του· διὸ ὁ στρα-

τιωτικὸς ἀρχηγὸς πρέπει νὰ καθορᾷ τὸν ἀληθῆ σκοπὸν, χωρὶς νὰ μεγαλύνῃ τὴν ἀνάγκην τῶν μέσων.

Εἶναι ἐπιβλαβὲς ὥστε οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ ἐνασχολοῦνται μετ' ἀκριβείας εἰς τὸ νὰ ἐμπνέωσιν εἰς τοὺς στρατιώτας τὴν ἐμπιστοσύνην, διότι ἄνευ τοῦ εἰλικρινοῦς συνδέσμου τούτου, εἰς οὐδὲν τὰ πάντα λογίζονται. Ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἐν εἰρήνῃ ἅπαντες εὐκόλως πείθονται καὶ ὑπακούουσιν εἰς τὴν κανονισμένην ἐξουσίαν· ἀλλ' εἰς τὰς ταραχὰς, τὰς προερχομένας ἐκ τῶν κινδύνων, τὰ πάντα συγγέονται, ὥστε τὸ παραμικρὸν φυσικὸν ἐμπόδιον δύναται νὰ κατασταθῇ ἀνυπέβλητον· τότε δὲ ἢ πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἢ πρὸς τοὺς ἐτέρους ἐμπιστοσύνη, ἢ ἐνδόμυχος αὐτῆ καὶ ἰσχυρὰ πεποίθησις, ἐπενεργεῖ τοσοῦτον σφοδρῶς, ὥστε γίνεται πρόξενος τῶν ἐπιτυχιῶν.

Ὁ ἀρχηγὸς λοιπὸν ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τοῦ εὖ εἶναι τῶν ὑπ' αὐτὸν στρατιωτῶν, νὰ γνωρίζῃ, ἐν ταῖς σπουδαίαις περιπτώσεσι, νὰ συμμερίζηται τὰς κκουχίας καὶ τὰς σερήσεις, νὰ ἐπαγρουπνῇ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως καὶ τῆς πειθαρχίας, νὰ τιμωρῇ, ὅταν πρέπη, καὶ νὰ ζητῇ μετὰ σπουδῆς τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸ νὰ ἀνταμείβῃ, ἀλλὰ νὰ ἀπονέμῃ δικαίως τὰς ἀμοιβάς· διότι ἢ περὶ δικαιοσύνης αὐτοῦ ἰδέα τῶν ὑπ' αὐτὸν εἶναι ἢ βάσις τῆς ὑπολήψεώς του καὶ τῶν φρονημάτων, ἅτινα τρέφουσιν οὗτοι περὶ αὐτοῦ. Φυσικῶς ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται τὴν ἀξίαν τοῦ ἀρχηγοῦ του· διὸ ἢ αὐστηρότης οὐδένα πτοεῖ, οὐδένα προσβάλλει, διότι ἐν αὐτῇ ἐνυπάρχει ἡ δύναμις, ἢ δὲ δύναμις, ὅσάκις εἶναι ὁ εἰλικρινὴς διερμηνεὺς τῶν νόμων, ἐξασφαλίζει τὰ δικαιώματα. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ δοκιμάσαντες τὴν αὐστηρότητα ταύτην αἰσθάνονται ἐνδομύχως τὴν τε ὠφέλειαν καὶ τὸ περὶ τούτου ὀφειλόμενον σέβας.

Καθ' ὅσον πᾶς ἀρχηγὸς ὀφείλει διηνεκῶς νὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς τάξεως, τοσοῦτον πρέπει νὰ ἀγαπᾷ ἐκ καρδίας τοὺς ὑπ' αὐτὸν στρατιώτας. Διὰ τί δὲ νὰ μὴ ἀγαπῶμεν τὴν τάξιν ταύτην τῶν ἀνθρώπων, τὴν τοσοῦτον ἀξίεπαινον, τὴν

τοσοῦτον σκληρῶς διάγουσαν καθ' ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς, καὶ τὴν τοσοῦτον συνειθισμένην εἰς τὰς στερήσεις, τῆς ὁποίας ὁ βίος ὑπόκειται εἰς τισαύτας θυσίας, ἥτις διανύει τὰ καλλήτερά της ἔτη ἐν τῷ μέσῳ τοσοῦτων μόχθων, ἀκαταπαύστων κινδύνων, καὶ ἢ ὁποία ἀφοσιοῦται τοσοῦτον εἰλικρινῶς εἰς τὸν ἀρχηγόν της, ὅταν ἀγαπᾶται παρ' αὐτοῦ; Ὁ στρατιώτης φυσικῶς εἶναι ἀγαθός· ἐὰν δὲ ὡς ἐκ τῶν μικρῶν γνώσεών του δὲν δύναται νὰ ἀναδιωσθῇ εἰς τὰς πρώτας φάσεις τῆς κοινωνίας, ἀξίζει νὰ ἀγαπᾶται ἕνεκα τῶν αἰσθημάτων του. Ἡ πρὸς τὴν τάξιν ἐξὶς αὐτοῦ ἀποκαθιστᾷ αὐτὸν ἠθικώτερον· ὁ κινδυνώδης βίος αὐτοῦ ἀναπτύσσει τὰ τρυφερώτερα αἰσθήματα τῆς καρδίας του καὶ συνειθίζει αὐτὸν νὰ ἦναι ἀφωσιωμένος· τὸ αἶσθημα τοῦτο εἶναι θεῖον. Ὁ στρατιώτης, ἐπανερχόμενος εἰς τὴν ἐστίαν του, εἶναι πάντοτε τὸ παράδειγμα τῆς τάξεως ἐνθα διαμένει. Πολλὰκις ὁ στρατιώτης ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀταξιῶν καὶ τῶν συμβαινουσῶν σκληροτήτων ἐν πολέμῳ διεκρίθη διὰ τῶν ἐπιεικῶν του πράξεων, καὶ τῆς εὐαγγελικῆς του ἐλεημοσύνης (α). Αἶσχος καὶ δυστυχία εἰς ὃν τινα δὲν τιμᾷ καὶ δὲν καταβάλλει ὅλας τὰς προσπάθειάς του ἵνα βελτιώσῃ καὶ ἀνακουφίσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ στρατιωτικοῦ!

Ἐτερον καλῆκον, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε πρέπει νὰ παραμεληθῆται, εἶναι τὸ νὰ διατηρῶνται οἱ στρατιῶται εἰς διηνεκῆ ἐνέργειαν· ἢ δ' ἐνέργεια πρέπει νὰ κατασταθῇ εἰς αὐτοὺς δευτέρα φύσις· καθότι, ἐπειδὴ σχεδὸν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι διατεθειμένοι εἰς τὴν

(α) Ὑπάρχουσιν ἄπειρα παραδείγματα περὶ τούτου· ἀρκεῖ δὲ νὰ μνημονεύσῃ τις ἐνταῦθα τὸ ἀκόλουθον. Κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος, ἐν χωρίῳ ἐπαναστάτησεν· εὐθὺς διετάχθη ἢ καταστρεφῆ αὐτοῦ διὰ τῶν ὀπλῶν· τὸ χωρίον ἐκάη, οἱ δὲ κάτοικοι κατεσφάγησαν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Εἰς ἐξ αὐτῶν, ὅστις συνεμέβησεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς σκληρᾶς ταύτης διαταγῆς, εὐσπλαχνίσθη ἐν βρέφος· τὸ ὁποῖον ἔτεινον εἰς αὐτὸν τὰς χεῖράς του καὶ ἐζήτηε βοήθειαν· ὁ στρατιώτης ἔλαβεν αὐτὸ καὶ τὸ ἔθεσεν εἰς τὸν σάκκον του, ἔπειτα ἐφρόντισε καὶ εὖρε μίαν αἶγα καὶ δι' αὐτῆς ἔτρεψεν αὐτὸ ὅκτω ἡμέρας, φέρον ἐπ' αὐτοῦ τὸ βρέφος· καὶ σὺν τῶν κατόπιν του τὴν αἶγα μέχρις οὗ εὖρε μίαν ἀράπισσα καὶ παρέδωκεν αὐτὴν

ὄκηριαν, πρέπει νὰ προσπαθήσωμεν νὰ μεταβάλωμεν τὴν διάθεσιν τῶν ταύτην. Ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ ὄκηρία ἐλαττώνουσι τὰς σωματικὰς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου καὶ σμικρύνουσι τὴν ἀνδρεία. Ἡ ὑγεία, ἡ ῥώμη καὶ ἡ γενναιοφυχία ἀπορρέουσι συνήθως ἐκ τῆς σκληραγωγίας καὶ τῶν σωματικῶν κόπων.

Αἱ στρατιωτικαὶ ἀσκήσεις συντελοῦν τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σωματικῶν δυνάμεων, ἀλλὰ δὲν ἀρκοῦσι πρὸς τοῦτο αὐταὶ μόναι· ὁ στρατιώτης πρέπει μὲν ἐν πρώτοις νὰ γυμνασθῆ ἔντελῶς εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις, ἀλλ' ἅμα τελειοποιηθῆ, ἢ περὶ τὴν λεπτομέρειαν αὐτῶν περαιτέρω ἀσκησις προξενεῖ ἀντὶπάθειαν εἰς αὐτόν.

Οἱ μεγάλοι ἐλιγμὶ ἀρέσκουσι εἰς αὐτόν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐφεύρη τις καὶ ἕτερα μέσα πρὸς τέρψιν αὐτοῦ, ὡς τὰ διάφορα παιγνίδια, εἰς ἃ δύναται νὰ λάβῃ κλίσιν. Δύναται τις προσεῖν νὰ ἐπασχολῆ αὐτόν εἰς ἀναγκαῖα δημόσια ἔργα, εἰς ἃ ἀναμιγνύῃ τὴν φιλοτιμίαν αὐτοῦ, ὀνομάζων τὰ στρατιωτικὰ σώματα, ἅτινα, κατεσκευάσταντα δημόσια ἔργα, ἔδωκαν εἰς αὐτὰ τὰ ὀνόματά των. Οὕτως ἐκτελεῖ τις μετὰ μεγίστης οἰκονομίας ὠραία καὶ μεγάλα ἔργα καὶ ταυτοχρόνως ἀναπτύσσει ἐνδόξους ἰδέας καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀθανασίας εἰς τοὺς στρατιώτας, ἐξ οὗ πρέπει νὰ τρέφεται τὸ πνεῦμα τῶν στρατιωτῶν.

(ἀκολουθεῖ).

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 15 Ὀκτωβρίου 1860.

Ἀριθ. 15037.

Ἐ γ κ υ χ λ ι ο ς.

Περὶ ἐξόδων τῶν ἀποπεμπόμενων κληρῶν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 9· τοῦ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1837 νόμου τὰ παρὰ τῆς Στρατιωτικῆς διαχειρίσεως καταβαλλόμενα ἔξοδα μισθοτροφοδοσίας καὶ μετακομίσεως τῶν ἔνεκα ἀνικανότητος ἢ παρὰ νόμου κληρώσεως ἀποπεμπόμενων ἀπὸ τὰς στρατολογικὰς ἐπιτροπὰς ἢ ἀπὸ τὴν ἀνωτάτην ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν κληρῶν, ἀνήκουσι εἰς θάρος τοῦ δήμου διὰ τοῦτο καὶ φέρονται προσωρινῶς τὰ ἔξοδα ταῦτα εἰς τὰς προκαταβολὰς τοῦ πληρωσάντος αὐτὰ σώματος, μέχρι οὗ ὁ σχετικὸς δήμος ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸ τὰ προκαταβληθέντα.

Ἐπειδὴ δὲ πολυχρόνιος πείρα ἀπέδειξεν ὅτι ἡ παρὰ τῶν δήμων ἀπόδοσις τῶν προκαταβαλλομένων τούτων ἐξόδων ἀπαντᾷ δυσκολίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν καὶ πολυετὴ βραδύτητα, ἐκ τούτου δὲ προέρχεται ἡ πληθὺς τῶν τῆς φύσεως ταύτης προκαταβολῶν αἱ ὁποῖαι φέρονται εἰς τοὺς λο/σμῶς διαφόρων στρατιωτικῶν ταμείων, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς τῶν μοιρῶν τῆς χωροφυλακῆς.

Τὸ Ἰπουργεῖον, προτιθέμενον τὴν πλήρη μὲν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ περὶ λογιστικοῦ τοῦ Κράτους νόμου, τὴν ἀπλοποιήσιν δὲ καὶ νομιμοποίησιν τῆς στρατιωτικῆς διαχειρίσεως, ὡς καὶ τὴν ἀποφυγὴν τῶν καθυστερήσεων ἀνεγνωρισμένων ὀφειλῶν τῶν δήμων πρὸς τὸ δημόσιον διατάττει τὰ ἑξῆς·

1·) ἀπὸ 1· τοῦ προσεχούς Ὀκτωβρίου νὰ καταλογίζωνται κατὰ τριμηνίαν εἰς τὰ ἔξοδα τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ὅσα κανονικῶς καταβάλλονται διὰ μισθοτροφοδοσίαν καὶ μετακόμισιν ἀποπεμπόμενων, ὡς ἀνωτέρω κληρῶν ὁμοῦ μὲ τὰ λοιπὰ ἔξοδα τῆς στρατολογίας, ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων τῶν ὀριζομένων διὰ τοῦ 1· τῶν ἀπὸ 9· φεβρ. 1838 οἰκονομικῶν ὁδηγίων.

2· ἕκαστος λο/σμός ἐξόδων στρατολογίας νὰ συνοδεύηται καὶ

μέ υπομνήματα διπλά των εξόδων των αποπεμφθέντων κληρούχων, τὰ ὅποια ὡς καταλογισθέντα ὀριστικῶς εἰς ἄρος τῆς στρατιωτικῆς διαχειρίσεως, πρέπει ν' ἀποτιθῶσιν ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων δῆμων.

3. Εἰς τὰ τοιαῦτα ὑπομνήματα, ἅτινα θέλουν συντάττεσθαι κατὰ δῆμον καὶ κατὰ τὸ ἐπισυνημμένον τύπον ὑπ' ἀριθ. 1, νὰ ἐπισυνάπτωται ὡς δικαιολογητικά, ἀποσπάσματα τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων, ἐφ' ὧν στηρίζονται τὰ ἐξόδα τῆς στρατολογίας συντεταγμένα κατὰ τύπον ἀριθ. 2. τὰ ἀποσπάσματα ταῦτα φέροντα τὴν πιστοποίησιν τῶν ταμιακῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν διοικητῶν τῶν σωμάτων νὰ συνοδεύωνται ἐπίσης καὶ με πιστοποίησιν τῆς ἀνωτάτης ὑγ. ἐπιτροπῆς κατὰ τὸν ἐγκλειστον τύπον ἀριθ. 3. διὰ τῆς ὁποίας νὰ βεβαιούται ἡ ἀνικανότης τοῦ μὴ καταταχθέντος κληρούχου.

4. Τὸ Στρατ. Λογιστήριον ἀφοῦ ἐξελέγη τοὺς τριμηνιαίους λο/μοὺς τῶν ἐξόδων στρατολογίας, καὶ ὀρίσῃ τὰ τοῦ καταλογισμοῦ ὅλων τῶν ἐξοδευθέντων, θέλει συντάττει ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ὑπομνημάτων, σύνοψιν τῶν ὧν ὀφείλουν ν' ἀποτίσωσιν οἱ δῆμοι καθ' ὅλην τὴν ἐξελεγχθεῖσαν λογιστικὴν περίοδον, καὶ θέλει ὑποβάλει αὐτὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ἡ σύνοψις αὕτη θέλει στέλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἵνα τὰ ὀφειλόμενα ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν βεβαιωμένων ἐσόδων τοῦ Κράτους, καὶ ἀνατεθῇ ἡ εἰσπραξίς αὐτῶν εἰς τοὺς ἀρμοδίους ἐπαρχιακοὺς ταμίαις.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν μέλλουσαν διαχείρισιν τῶν τῆς στρατολογίας ἐξόδων,

Περί δὲ τῶν ἤδη εἰς τοὺς λο/μοὺς τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων καὶ καταστημάτων ὑπαρχουσῶν, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν αἰτιῶν προσερχομένων προκαταβολῶν, διατάττομεν τάδε:

Ὅσα σώματα καὶ καταστήματα ἔχουσι προκαταβολὰς τοιαύτας, νὰ συντάξωσι κατὰ τὴν 30· λήγοντος μηνός, λο/μὸν τῶν παρ' ἐκάστου δῆμου ὀφειλομένων καὶ νὰ ὑποβάλωσιν αὐτὸν εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου.

Οἱ λο/μοὶ οὗτοι πρέπει νὰ συνοδεύωνται με ὑπομνήματα διπλά τῶν κατὰ δῆμον ὀφειλομένων, ὡς ὁ τύπος ἀριθ. 4 καὶ με ὀνομαστικὴν κατάστασιν κατὰ τὸν τύπον ἀριθ. 5.

Οἱ λο/μοὶ οὗτοι ἀφοῦ ἐξελεγχθῶσι παρὰ τοῦ στρατ. Λογιστηρίου θέλουν ὑποβληθῆ συγκεντρωμένοι εἰς τὸ ὑπουργεῖον, πρὸς

τὸν σκοπὸν, ὅστις ἐξηγεῖται εἰς τὸν § 4 τῆς παρούσης.

Ἐκαστον σῶμα ἐκ συμφώνου με τοὺς ὡς ἀνωτέρω παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ Στρατ. Λογιστήριον πεμφθησομένους λο/μοὺς, θέλει συμπεριλάβει τὰς περι ὧν ὁ λόγος προκαταβολὰς εἰς τὴν κατάστασιν δι' ἄλλους κλάδους πληρωμῶν τῆς 4ης τριμηνίας 1860, ἀφοῦ κοινοποιηθῇ εἰς αὐτὸ παρὰ τοῦ στρατ. Λογιστηρίου τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελέξεως τῶν λο/μῶν τούτων.

Οἱ ὀρισμοὶ τῆς παρούσης ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴνμισθοτροφοδοσίαν τῶν κληρούχων ἐκείνων, οἵτινες πρὶν φθάσωσι καὶ καταχθῶσιν εἰς τὰ ὅποια ὑπὸ τῶν στρατολογικῶν ἐπιτροπῶν διωρίσθησαν σώματα ἐλειποτάκτησαν ἢ ἤθελον λειποτακτῆσι.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Σεπτεμβρίου 1860.

Ὁ Ἰπουργὸς
Λ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

ΣΧΗΜΑ 1.

N. N. Σῶμα

Τριμηνία 1860.

ὑπόμνημα.

Τῶν ὧν ὀφείλει ὁ N. N. Δῆμος τῆς ἐπαρχίας διὰ μισθοδοτροφοδοσίαν καὶ μετακομίσεις τῶν κάτωθι ἀποπεμφθέντων κληρούχων, προκαταβληθέντων παρὰ τοῦ ἀνωτέρω Σώματος.

Αὐτ. ἀρ.	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἀποπεμφθέντος κληρούχου		Κάτοικ. τοῦ χωρίου		ἐμισθοδοτροφοδοτήθη						ἡμισθούσιος μισθοτροφοδοσία		χρηματικὸν ποσόν		
					Ἀ π ὸ			Μ ἐ							
					ἔτος	ἡμέραν	Μῆν	ἔτος	ἡμέραν	Μῆν					ἡμ. μισθοτροφ.
1	N.	N.	N.	N.	1860	13	Ἰουλ.	1860	22	Ἰουλ.	8	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
2	N.	N.	N.	N.	»	4	Αὐγ.	»	10	Αὐγ.	7	»	»	3	64
3	N.	N.	N.	N.	»	»	»	»	10	»	7	»	»	3	64
4	N.	N.	N.	N.	»	3	7βρ.	»	8	7βρ.	6	»	»	3	12
					Προστίθενται			Ἀθροῖσις							
					Δι' ἐξόδα ναύλου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3 ἀπὸ			ἕως							
					Ἦτοι δρ. δεκαεπτὰ καὶ λεπ. πενήκοντα ἕξ.										
					Ἐν τῇ			186							
					Ἐθεωρήθη										
					Ὁ διοικητῆς										
													Ἡ ταμιακὴ ἐπιτροπὴ		
													17		
													56		

ΣΧΗΜΑ 2.

N. N. Σῶμα

Τριμηνία 186

Ἀπόσπασμα.

Τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν νεοσυλλέκτων τῶν παραδοθέντων ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῆς στρατολογίας τῆς ἐπαρχίας, καὶ ὀδηγηθέντων εἰς τὴν ἐπὶ τῆς στρατολογίας ἐπιτροπὴν Ἀθηνῶν.

Ὄνοματα	Συμῶσαι κατὰ τὴν ὀδοιπορίαν μεταβολαί		Ἀριθμὸς ἡμερῶν καθ' ἃς ἔχει δι-καίωμα μισθο-τροφοδοσίας.		Χρηματικὸς Λογαριασμός	Παρατηρήσεις
	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.		
			Ἄθροις.			

Προστίθενται δι' ἔξοδα μετακομίσεως τοῦ ὀμ. » ναύλου τοῦ N. N. ἀπὸ ἔως

Πιστοποιεῖται ἡ ἀκρίβεια καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν ἀνωτέρω δραχμῶν

Ἐν τῇ 186
Ἐθεωρήθη ἡ Ταμιακὴ ἐπιτροπὴ
ὁ Διοικητὴς

ΣΧΗΜΑ 3.

N. N. Στρατολογικὴ ἢ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ.

Πιστοποιήσεις.

Ὁ ἐκ τοῦ χωρίου τοῦ δήμου
. τῆς ἐπαρχίας κληροῦχος τῆς . . . ἀπο-
γραφῆς, κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδριάσιν ἐκηρύχθη παρὰ τῆς
ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς μὴ κατατακτέος εἰς τὸν στρατὸν ὡς ἢ
ἀπὸ ὑπ' ἀριθ. λόγῳ (σωματικῆς
ἀνικανότητος) ἢ παρανόμου κληρώσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1860.
Ὁ Πρόεδρος.

N. N. Σῶμα.

ΣΧΗΜΑ 4.

Ἰπόμνημα.

Τῶν ὄσων προκατέβαλε τὸ ἀνωτέρω σῶμα διὰ μισθοτροφοδοσίαν τῶν κάτωθι ἀποπεμφθέντων κληροῦχων εἰς βάρος τοῦ δήμου τῆς ἐπαρχίας μέχρι τῆς 30. Σεπτεμβρίου ε. ε.

Ἀδ. ἀρ.	Ὄνοματα		κατοικία	Χρηματ. Ποσότης		Παρατηρήσεις
	Δρ.	Λ.		Δρ.	Λ.	
1	N.	N.	N.			
2	N.	N.	N.			
3	N.	N.	N.			
			Ἄθροις.			

Ἐν τῇ 1860
Ἐθεωρήθη ἡ Ταμιακὴ ἐπιτροπὴ
ἡ Διοίκησις

N. N. Σῶμα.

ΣΧΗΜΑ 5.

Κατάστασις.

Τῶν παρὰ τοῦ ἀνωτέρου σώματος μισθοτροφοδοτηθέντων καὶ μὴ καταταχθέντων κληροῦχων τοῦ δήμου τῆς ἐπαρχίας μέχρι τῆς 30. Σεπτεμβρίου ε. ε.

Ἀύξων ἀριθ.	Ὄνοματα	Ἐμισθοτροφοδοτήθη						Ποσὸν			
		Ἀπὸ			Μέ			ἡμέραι μισθο.	ἡμερῶν. μισθ.		
		ἔτος	ἡμέρα	Μὴν	ἔτος	ἡμέρα	Μὴν			Δρ.	Λ.
1	N. N.	1859	3	Ἰουλ	1859	7	Ἰουλ	3	52	2	60
2	N. N.	»	27	9βρ.	»	10	Δεβρ.	14	»	7	28
	Ἄθροις							19		9	88

Διὰ ἔξοδα ναύλου τοῦ ὑπ' ἀρ. 2 κληροῦχου ἀπὸ.....ἔως.... | 4 |
Τὸ ὅλον | 13 | 88

Ἦτοι δραχμαὶ τῶν ὁποίων τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν πληρωμὴν βεβαίωσ.
Ἐν Ἀθήναις τὴν 1860.
Ἐθεωρήθη ἡ Ταμιακὴ Ἐπιτροπὴ
ἡ Διοίκησις.

Ἄριθ. 15251.

Ἐγκύκλιος

Περὶ τῶν ἐξόδων νοσηλείας τῶν ἀποπεμπόμενων νεοσυλλέκτων κληρούχων.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου, τὰ ἐξόδα νοσηλείας τῶν εἰς τὰ Στρατιωτικὰ νοσοκομεία καὶ θεραπευτήρια νοσκληυομένων πρὸ τῆς εἰς τὰ σώματα κατατάξεων τῶν, ἕνεκα δὲ ἀνικανότητος ἀποπεμπόμενων πρὶν καταταχθῶσιν εἰς τὸν στρατὸν νεοσυλλέκτων κληρούχων, ἀνήκουσιν εἰς βᾶρος τῶν δήμων, ὑπευθύνων ὄντων εἰς τὴν ἀπότισιν διὸ καὶ φερόμενα εἰς τὰς προκαταβολὰς εἰσπράττονται μέχρι τοῦδε ἐπιμέλεια τῆς στρατιωτικῆς διαχειρίσεως.

Ἐπειδὴ ὁμως πολυχρόνιος πείρα ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ εἰσπραξις τούτων ἀπαντᾷ οὐ σμικρὰ δυσκολίαν καὶ πολυετῆ βραδύτητα, ἕνεκα δὲ τούτου αἱ τοιαύτης φύσεως προκαταβολαὶ πολλαπλασιαζόμεναι εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν νοσοκομείων φέρουσι καὶ πρόσκομμα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ζημίαν εἰς τὸ δημόσιον.

Σκοποῦντες ἀφ' ἑνὸς τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, καὶ ἐξ ἑτέρου τὴν ἀπλοποισίαν τῆς στρατιωτικῆς διαχειρίσεως καὶ τὴν ἀποφυγὴν καθυστερήσεων ἀνεγνωρισμένων ὀφειλῶν τῶν δήμων εἰς τὸ δημόσιον διατάττομεν.

1) Ὁ τρόπος τῆς δικαιολογήσεως τῶν ἐξόδων νοσηλείας τῶν ἀποπεμπόμενων ἕνεκα ἀνικανότητος κληρούχων μένει ὁ αὐτὸς, ὡς ἄχρι τοῦδε, τοῦτέστι καὶ οἱ κληροῦχοι οὗτοι πρέπει τὰ καταγράφονται μετὰ τῶν λοιπῶν νοσηλευομένων κληρούχων εἰς τὸ τέλος τοῦ τριμηνιαίου φύλλον ὀφωνίου τοῦ νοσοκομείου, εἰς τὸ ὁποῖον νοσηλεύονται.

2) Ἐκαστον στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον ὀφείλει νὰ συντάτῃ κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας εἰς διπλοῦν καὶ νὰ διευθύνῃ εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Λογιστήριον ὀνομαστικὸν κατὰ δῆμον κατάλογον τῶν νοσηλευθέντων καὶ λογῶ ἀνικανότητος ἀποπεμφθέντων νεοσυλλέκτων κληρούχων, ὡς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 ὑπόδειγμα.

Εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον πρέπει νὰ ἐπισυνάπτονται συνοπτικὰ ἐνδεικτικὰ τῆς ἀνικανότητος τῶν κληρούχων κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 ὑπόδειγμα.

Τὸ Στρατιωτικὸν λογιστήριον χρεωστεῖ μετὰ τὴν ἐξελεγχθῆναι

τῶν καταλόγων νὰ συγκεντρώνη καὶ ὑποβάλλῃ αὐτοὺς εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἵνα διευθύνωνται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀρμόδιον ν' ἀναθέτῃ εἰς τοὺς Ἐπαρχιακοὺς Ταμίας τοῦ Κράτους τὴν εἰσπραξίν τῶν ὀφειλομένων.

Οἱ αὐτοὶ ὅρισμοι ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ ἐξόδα τῶν εἰς τὰ θεραπευτήρια τῶν Ταγμάτων νοσηλευομένων τῆς αὐτῆς κατηγορίας κληρούχων. Τὰ σώματα εἰς τὰ θεραπευτήρια τῶν ὁποίων ἤθελον νοσηλευθῆ τοιοῦτοι κληροῦχοι, θέλουν καθυποβάλλει εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Λογιστήριον, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀρισμένα διπλοῦν ὀνομαστικὸν κατάλογον, συντεταγμένον κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 δείγμα καὶ συνωδευμένον μὲ τὰ συνοπτικὰ ἐνδεικτικὰ τῆς ἀνικανότητος ὡς τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 δείγμα.

Παρατηρεῖται ὁμως ὅτι εἰς τὰ Ταμεία τῶν θεραπευτηρίων, ὡς ἐξόδα νοσηλείας πρέπει νὰ πληρώνηται ἡ κανονικὴ μόνον μισθοτροφοδοσία τῶν κληρούχων, προσδιωρισμένη εἰς λεπτὰ 52 καθ' ἡμέραν ἢ πληρωμὴ δὲ αὕτη θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὰς ἐπιτετραμμένας τὴν συνοδείαν καὶ τὴν μισθοτροφοδοσίαν αὐτῶν ἀρχάς, αἵτινες θέλου καταλογίζει αὐτὴν εἰς τὰ ἐξόδα τῆς στρατολογίας κατὰ τὰς ἐν ἰσχύει διατύψεις.

Οἱ ἀνωτέρω ὅρισμοι ἀφορῶσι τὴν μέλλουσαν, ἧτοι τὴν ἀπὸ 1 τοῦ προερχοῦς Οκτωβρίου καὶ ἐφεξῆς διαχειρίσιν, περὶ δὲ τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν εἰς τοὺς λογα/μοὺς τῶν Στρατ. νοσοκομείων προκαταβολῶν, ἀπὸ νοσηλείαν ἀνικάνων κληρούχων προερχομένων, διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεία τὰ ἔχοντα τοιαύτης φύσεως προκαταβολὰς, χρεωστοῦσι νὰ συντάξωσι κατὰ τὴν 30 τοῦ λήγοντος μηνός, εἰς διπλοῦν, δύο λο/μοὺς τῶν παρ' ἐκάστον τῶν δήμων ὀφειλομένων καὶ νὰ ὑποβάλωσιν αὐτοὺς εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου.

Ὁ πρῶτος τῶν λο/μῶν, ὡς τὸ ὑπόδειμα 3· θέλει ἐμπεριέχει τὰ ὀφειλόμενα, ἅτινα φαίνονται εἰς μόνας τὰς προκαταβολὰς, καθὼ ἀφαιρηθέντα ἤδη ἀπὸ τὰ ἐξόδα τῆς στρατιωτικῆς διαχειρίσεως, ὁ δὲ δεῦτερος, ὡς τὸ ὑπόδειγμα 4. θέλει ἐνδιαλαμβάνει τὰ ὀφειλόμενα, τὰ ὁποῖα, ὡς μὴ ἀφαιρηθέντα ἐκ τῶν ἐξόδων, φέρονται καὶ εἰς τὰς προκαταβολὰς καὶ εἰς τὰς ἀποθέσεις.

Οἱ λογ/μοὶ οὗτοι πρέπει νὰ συνοδευθῶνται καὶ μὲ ὑπομνήματα διπλᾶ τῶν κατ' ἐπαρχίαν ὀφειλομένων, ὡς τὸ ὑπόδειγμα

ἀριθ. 3. και με ὀνομαστικὰς κατὰ δῆμον κατὰσεις, ὡς τὸ ὑπόδειγμα ἀριθ. 6.

Μετὰ τὴν ἐξελεγχῆν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος λο/σμῶν, τὸ Στρατιωτικὸν Λογιστήριον θέλει ὑποβάλει αὐτοὺς συγκεντρωμένους εἰς τὸ ὑπουργεῖον, συνωδευμένους με τοὺς περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων, και περὶ τῆς ἐξαλείψεως τῶν προκαταβολῶν τούτων προτάσεις του.

Ἀθήνησι τῆ 28 Σεπτεμβρίου 1860.

Ὁ Ὑπουργός
Α. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Στρ. Νοσοκομεῖον.

Ἰπόδειγμα 1.

3 Τριμηνία 1860

Κατάλογος

Ὄνομαστικὸς τῶν ὄσων ὀφείλει ὁ Δῆμος τῆς ἐπαρχίας διὰ νοσηλείαν τῶν κάτωθεν ἀποπεμφθέντων ἀνικάνων κληροῦχων νοσηλευθέντων εἰς τὸ ἀνωτέρω νοσοκομεῖον.

Ἀὐξων ἀριθμός	Ὄνοματεπώνυμον	Χωρίον	εἰσῆλθεν			ἐξῆλθεν			ἡμ. νοσηλείας	ἡμερ. μισθός	Χρηματικ.	
			ἔτος	ἡμέρα	Μῆν	ἔτος	ἡμέρα	Μῆν			Δρ.	Λ.
1	Γεώρ. Δημητρίου	N. N.	1860	5	Αὐγ.	1860	19	Αὐγ.	15	2,50	37	50
2	Ἰωάννης Ξένος	N. N.	»	9	76ρ.	»	23	76ρ.	15	»	37	50
3	Παναγ. Ἀνδρέου	N. N.	»	13	»	»	17	»	5	»	12	50
						Ἄθροισις			35		87	50

Ἦτοι δραχ. ὀγδοήκοντα ἐπτὰ και λεπ. πεντήκοντα.

Ἐν τῆν 1860

Ἡ ταμιακὴ οἰκονομικὴ

Ἀνωτάτη Στρατ. Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπή.

Ἰπόδειγμα 2.

Ἐκθεσις.

Ὅτι ὁ κληροῦχος N. N. κάτοικος τοῦ χωρίου . . . τοῦ δήμου . . . τῆς ἐπαρχίας . . . εὑρεθείς παρὰ τῆς ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ἀνίκανος διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν στρατὸν, ὡς ἡ ἀπὸ . . . ὑπ' ἀριθ. . . πράξις αὐτῆς, ἀπεπέμφθη, ἐπανερχόμενος εἰς τὰ ἴδια.

Ἐν . . . τῆ . . . 1860.

Ὁ Πρόεδρος.

Ἐνδειξις τοῦ Σώματος ἢ Καταστήματος.

Ἰπόδειγμα 3.

Λογαριασμός

Ἐμπεριέχων ὅσα οἱ κάτωθεν δῆμοι ὀφείλουσιν διὰ νοσηλείαν ἀποπεμφθέντων ἀνικάνων κληροῦχων μέχρι τῆς 30. Σεπτεμβρίου 1860, και τὰ ὅποια φέρονται εἰς τὰς προκαταβολὰς τοῦ ἀνωτέρω Σώματος (ἢ Καταστήματος).

Δῆμος	Ἐπαρχία	Ἐποχαι νοσηλείας		ἡμερ. μισθός	ἡμερ. μισθός		Χρηματικ.		Τὸ ὅλον κατὰ δῆμ.	
		ἔτος	τριμηνία		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.		
										Δρ.
1	Θέσσης	Θηβῶν	1859	1	50	2		100		
	»	»	»	4	10	»		20		120
2	Ἀταλάντης	Λοκρίδος	»	2	5	2	50	12	50	
	»	»	»	3	3	»	»	7	50	20
3	Ἐρμουπόλ.	Σύρου	»	1	2	»	»	5		5
										145

Ἦτοι δραχμαὶ ἑκατὸν τεσσαράκοντα πέντε.

Ἐν . . . τῆ . . . 1860.

Ἡ Οἰκονομ. Ἐπιτροπή

Ἐνδείξεις τοῦ Σώματος ἢ Καταστήματος.

Ἰπόδειγμα 4.

Λογαριασμός

Ἐμπεριέχων ὅσα οἱ κάτωθεν δῆμοι ὀφείλουν διὰ νοσηλείαν ἀποπεμφθέντων ἀνικάνων κληρούχων μέχρι τῆς 30. Σεπτεμβρίου 1860, καὶ τὰ ὅποια φέρονται εἰς τὰς ἀποθέσεις καὶ τὰς προκαταβολὰς τοῦ ἀνωτέρω Σώματος (ἢ Καταστήματος).

Δῆμος	Ἐπαρχία	Ἐποχὴ νοσηλείας		ἡμέρες νοσηλείας		ἡμέρες κατάθεσις		Μερικαὶ ποσότητες		Τὸ ὅλον κατὰ δῆμ.	
		ἔτος	τρίμην.	Διὰ πόσας ἡμέρας νοσηλείας	ἡμέρες	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
1 Ἀθηνῶν	Ἀθηνῶν	1860	1	10	2	—	—	20	—	20	—
2 Σελλασίας	Λακεδαίμ.	»	3	5	2	50	—	12	55	12	50
Τὸ ὅλον										32	50
Ἐν . . . τῆ 1860.										Ἡ Οἰκονομ. Ἐπιτροπὴ	

Ἐνδείξεις τῶν Σωμάτων ἢ Καταστημάτων.

Ἰπόδειγμα 5.

Ἰπόμνημα

Τῶν ὄσων ὀφείλουν οἱ Δῆμοι τῆς Ἐπαρχίας διὰ νοσηλείαν ἀποπεμφθέντων ἀνικάνων κληρούχων μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1860.

Αἰτιολογία		ἡμέρ. νοσηλείας		ἡμέρες κατάθεσις		Τὸ ὅλον	
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
Ὁ Δῆμος	διὰ νοσηλείαν 4 κληρούχων ὡς ἡ ἐπίσημὴν κατάστασις	24	—	2	50	60	—
Ὁ Δῆμος	διὰ νοσηλείαν 3 κληρούχων	12	—	2	—	24	—
Ἄθροισις						84	—
Ἐν . . . τῆ 1860.						Ἡ Οἰκονομ. Ἐπιτροπὴ	

Στρατ. Νοσοκομεῖον.

Ἰπόδειγμα 6.

Κατάστασις

Τῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω Νοσοκομεῖον νοσηλευθέντων ἀνικάνων κληρούχων τοῦ Δήμου Ν. Ν. τῆς Ἐπαρχίας Ν. Ν. μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1860.

Αὐξων ἀριθμὸς	Ὄνομα	Χωρίον	Εἰσῆλθον			Ἐξῆλθον			ἡμ. νοσηλείας
			ἔτος	ἡμέρα	Μῆν	ἔτος	ἡμέρα	Μῆν	
1	N. N.	N. N.	1858	3	76ρ.	1858	8	76ρ.	6
2	N. N.	N. N.	»	5	»	»	10	»	6
3	N. N.	N. N.	1859	10	86ρ.	1859	14	86ρ.	5
4	N. N.	N. N.	1860	3	Ἀύγ.	1860	9	Ἀύγ.	7
Ἄθροισις ἡμερῶν νοσηλείας									24
Ἐν . . . τῆ 1860.									Ἡ Οἰκονομ. Ἐπιτροπὴ
			N. N.						N. N.

Ἀριθ. 15,188.

Ἐγκύκλιος.

Περὶ χρέους τῶν ἀπολυμένων ἕνεκα παρανόμου κληρώσεως. Οἱ ὅρισμοί τῆς ὑπ' ἀριθ. 28,838 ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1854 Ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ἰπουργείου ἀκυροῦνται : Τὰ σώματα ἅμα λαμβάνουσι διαταγὴν περὶ ἀπολύσεως στρατιώτου ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας δι' οἰονδήποτε λόγον, ὀφείλουσι νὰ ἀπολύωσιν αὐτὸν παραχρῆμα, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς καταθέσεως χρέος αὐτοῦ, καθῶσον δὲν ἤθελεν ὑπερβαίνει τὸν ἀναλογικὸν Πίνακα, πρέπει νὰ ἀνατίθεται εἰς βάρος τοῦ δημοσίου κατὰ τὰς ἐν ἰσχύει λογιστικὰς διατυπώσεις καθῶσον δ' ἀφορᾷ τὸ ὑπερβάλλον ὡσάκις συμπέσει νὰ παρουσιασθῇ τοιοῦτον, τοῦτο ἀνατίθεται εἰς βάρος τοῦ ὑπολόγου ἐκ συμφώνου μετὰ τὰς οἰκονομικὰς τοῦ στρατοῦ διατάξεις.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας τὰ Σώματα θέλουν υποβάλ-
λει εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Λογιστήριον πίνακα ἐνδιαλαμβάνοντα,
ὅσα ἐκ τῶν χρεῶν τούτων ἀνήκουσιν εἰς ἀπολυομένους ἕνεκα
παρανόμου κληρώσεως, καὶ ἐπομένως ὀφείλουσι νὰ τὰ ἀπο-
τίσωσιν οἱ σχετικοὶ αὐτῶν δῆμοι, ὅπως ἐνεργῶνται ἀκολού-
θως τὰ δέοντα πρὸς εἰσπραξίν τῶν χρεῶν αὐτῶν, ἐπιμελεία
τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείου, κατὰ τὸν περὶ τοῦ
δημοσίου λογιστικοῦ νόμον.

Οἱ πίνακες οὗτοι πρέπει νὰ συνοδεύονται μὲ τὰ φύλλα
μητρώου, τὰ βιβλιάρια τοῦ ἱματισμοῦ καὶ ἀντίγραφα τῶν
διαταγῶν δυνάμει τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ ἀπόλυσις.

Ὅσα σώματα ἔχουσιν ἤδη εἰς τὰς προκαταβολὰς τῶν τοιαῦτα
χρεῶν, ὀφείλουσι νὰ πέμψωσιν, ἐντὸς τῆς 10 τοῦ προσεχούς Ὀκτω-
βρίου, εἰς τὸ στρατιωτικὸν λογιστήριον παρομοίους ὀνομαστικούς
πίνακας συνώδευμένους μὲ τὰ ἀνήκοντα δικαιολογητικὰ ἔγ-
γραφα, ἵνα διαταχθῶσι τὰ δέοντα περὶ τῆς ἐξαλείψεως τῶν
προκαταβολῶν τούτων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1860

Ὁ Ἰπουργὸς
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἄριθ. 15,442.

Ἐ γ κ υ κ λ ι ο ς

Περὶ ἐξόδων γραφείου καὶ σχολείου.

Πρὸς τὰ τρία συντάγματα τοῦ Πεζικοῦ καὶ τρία τάγματα
τῶν Ἀκροβοβολιστῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ στρατιωτ. λογιστηρίου σύμφωνα μὲ τοὺς
γενικούς ὅρους τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος καὶ τοῦ προ-
σεχούς ἔτους, αἱ μηνιαῖα διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ γραφείου καὶ τοῦ
σχολείου στερεαὶ χορηγήσεις εἰς ἕκαστον τῶν νέων ταγμάτων
τοῦ Πεζικοῦ ὀρίζονται ὡς ἑξῆς:

Διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ γραφείου δραχμαὶ τεσσαράκοντα πέντε (45)
κατὰ μῆνα.

Διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ σχολείου δραχμαὶ τριάκοντα (30).

Οἱ ὅρισμοὶ οὗτοι ἰσχύουσιν ἀπὸ 1. τοῦ προσεγγίζοντος μηνὸς
Ὀκτωβρίου.

Ἀθήναι, τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1860.

Ὁ Ἰπουργὸς
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἄριθ. 15424.

Ἐ γ κ υ κ λ ι ο ς.

Περὶ ἀπρεπῶς καὶ ἀντιπειθαρχικῆς διαγωγῆς τοῦ δοκίμου
φαρμακοποιοῦ Ψ. Βαλάσση.

Πρὸς τὸ Φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 26 Αὐγούστου ἀναφορὰν τοῦ
Κυρίου φαρμακοποιοῦ 2 κλάσεως Ν. Λαζάνη κατὰ τοῦ Δοκί-
μου φαρμακοποιοῦ Χ. Βαλάσση, τὴν ἀπὸ 26 7βρίου ὑπ'
ἀριθ. 566 γνωμοδότησιν τοῦ Κ. εἰσηγητοῦ τοῦ Β' Διαρκοῦς
Στρατοδικείου, καὶ τὰς δι' αὐτῆς ὑποβληθείσας ἀνακρίσεις,
τιμωροῦμεν τὸν δόκιμον φαρμακοποιὸν Χ. Βαλάσση μὲ δί-
μηνον φυλάκισιν, τὴν ὁποίαν θέλει ὑποστῆ ἔν τῷ ἐνταῦθα
Στρατῶνι τοῦ Πεζικοῦ, ἕνεκα ἀπρεπῶς καὶ ἀντιπειθαρχικῆς
αὐτοῦ διαγωγῆς πρὸς τὸν Κύριον φαρμακοποιὸν Β' κλάσεως
Λαζάνη, τὸν δὲ τελευταῖον τοῦτον δι' ὀκταήμερου περιορι-
σμοῦ, ἕνεκα τῶν ἀποτόμων ἐκφράσεων, τὰς ὁποίας ἐνδιαλαμ-
βάνει ἡ ἀπὸ 24 Αὐγούστου 1860 πρὸς τὸν δόκιμον Βαλά-
σσην ἐπιστολὴ του καὶ δι' ὧν ἠρέθισεν αὐτόν.

Ὁ χρόνος καθ' ὃν ὁ δόκιμος Βαλάσσης διετέλεσεν ὑπὸ προ-
ανακριτικῶν περιορισμῶν δὲν συμπληρῆται μετὰ τῆς ἐπιβαλ-
λομένης ἤδη διμήνου φυλάξεως. Μετὰ δὲ τὴν λήξιν τῆς
ποινῆς ταύτης ἀπαλλαγόμενος τῆς παρὰ τῷ ἐνταῦθα Στρα-
τιωτικῷ νοσοκομείῳ προσκαλληθείσός του, ἐπ' ἀνέρχεται εἰς Λα-
μίαν ὅπου εἶναι ὀριστικῶς διωρισμένος παρὰ τῷ ἐλεῖ νοσο-
κομείῳ, καὶ ὅπου θέλει μεταβῆ, ἅμικ ἀπολυθῆ τῆς φυλάκι-
σεως.

Ἀθήναι τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1860.

Ὁ Ἰπουργὸς
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἄριθμὸς 15927

Ἐ γ κ υ κ λ ι ο ς

Περὶ προσδιορισμῶν τῶν ἐπιθεωρητῶν τοῦ πεζικοῦ

Κοινοποιούμεν ὑμῖν τὸ ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου Ἰψηλοῦ Β. Διάταγμα,
περὶ τῆς κάτωθι περιλήψεως, ἵνα δώσητε γνώσιν αὐτοῦ εἰς
ἅπαντας τοὺς ὑφ' ὑμᾶς.

ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 9· τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου τ. ε. ἡμετέρου Διατάγματος, περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ, ἐπιτὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ἱπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάττομεν.

Διορίζονται ἐπιθεωρηταὶ τοῦ πεζικοῦ Οἱ συνταγματάρχαι Γεώργιος Καρατζᾶς, διοικητῆς τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, διατηρῶν τὴν διοίκησιν ταύτην, καὶ Ἐμμανουὴλ Χὰν, ἡμέτερος ἐπίτιμος Ἱπασπιστής, μέχρι τοῦδε διοικητῆς τοῦ διαλυθέντος 2· πεζικοῦ συντάγματος.

Ὁ ἡμέτερος Ἱπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1860.

Ὁ Θ Ω Ν.

Δ. ΒΟΥΣΑΡΙΗΣ.

Ἀριθμὸς 15,929.

ΔΙΑΤΑΓΗ

Περὶ συντάξεως εἰδικῶν ὁδηγιῶν περὶ γενικῶν ἐπιθεωρήσεων.

Τοὺς Κυρίους Συνταγματάρχην Ἐμμ. Χὰν, Ἀντισυνταγματάρχην Δ. Σούτζον, Ταγματάρχην Ἰ. Μωλλὰν, Ταγματάρχην Ἰ. Πασχάλην καὶ Λοχαγὸν Ἀριστείδην Καρνάλην·

Ὁ § 2 τοῦ ἄρθρου 248 κεφαλ. ΝΑ. τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ προβλέπει τὴν σύνταξιν εἰδικῶν περὶ ἐπιθεωρήσεων ὁδηγιῶν, ἰδιαίτερον ἀπαρτιζουσῶν κανονισμόν.

Πρὸς σύνταξιν σχεδίου τῶν εἰδικῶν τούτων ὁδηγιῶν συγκροτούμεν ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τῶν Κ. Κ. Συνταγματάρχου Ἐμμ. Χὰν, ἐπιθεωρητοῦ τοῦ πεζικοῦ, ὡς προέδρου.

Ἀντισυνταγματάρχου τοῦ ἵππικοῦ Δημητρίου Σούτζου, ὑποφρουράρχου Ἀθηνῶν.

Ταγματάρχου Ἰ. Πασχάλη διοικητοῦ 7· πεζ. τάγματος.

Ταγματάρχου τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν Ἰωάννου Μωλλᾶ, τοῦ καὶ Εἰσηγητοῦ, καὶ Λοχαγοῦ Ἀριστείδου Καρνάλη, ἡμετέρου Ἱπασπιστοῦ, ὡς μελῶν.

Ὁ Κύριος πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς θέλει συγκαλέσει αὐτὴν ὅσον οὕτω, ὅπως ἐνασχοληθῇ μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας εἰς τὸ ἀνατιθέμενον αὐτῇ σπουδαιότατον ἔργον, τὸ ὁποῖον καθίσταται

κατεπεῖγον, ἵνα κατασταθῇ δυνατὸν νὰ ἐφοδιασθῶσιν ὅσον τάχιον οἱ παρὰ τῆς Α. Β. Μ. διορισθέντες ἐπιθεωρηταὶ τοῦ πεζικοῦ μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας διὰ τὰ πλείστου λόγου ἄξια ἔργα αὐτῶν.

Τὸ κεφάλαιον ΝΑ. τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ ἐνδιαλαμβάνει τὰς γενικὰς, τὰς ἐπιθεωρήσεις ἀποβλεπούσας ἀρχὰς, ἵνα εὐκολύνωμεν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς τὴν Ἐπιτροπὴν, διευθύνομεν αὐτῇ τὴν Γαλλικὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τοῦ 1857 Journal militaire officiel de l'année 1857, 1· Semestre, ἣτις περιέχει τὰς ὁδηγίας διὰ τὰς γενικὰς ἐπιθεωρήσεις τοῦ πεζικοῦ.

Ἐπισυνάπτομεν δὲ τύπον ἀναφορᾶς γενικῶν ἐπιθεωρητῶν ἐν Γαλλίᾳ, κατὰ συνέπειαν τῆς ἐπιθεωρήσεως ἵππικοῦ Συντάγματος ἐμπειροχόμενον εἰς Γαλλικὸν διδακτικὸν σύγγραμμα.

Λαμβάνουσα ἡ Ἐπιτροπὴ ὑπ' ὄψιν ταῦτα, καὶ ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν τοὺς νόμους περὶ καταστάσεως τῶν Ἄξιωματικῶν καὶ περὶ συντάξεων καὶ τοὺς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν κανονισμούς, θέλει ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀνατεθέντος αὐτῇ ἔργου, κατὰ τὸ ὁποῖον θέλει ἐπιστήσει ἰδίως τὴν προσοχὴν αὐτῆς εἰς τ' ἀποβλέποντα τὰ καθήκοντα τῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ τῶν Σωματάρχων ὡς πρὸς τὰ περὶ μεταθέσεως εἰς ἀργίαν καὶ εἰς ἀποστρατείαν σοβαρὰ χρέη ἐκάστου, ἵνα ὑπάρξῃ ἐξησφαλισμένον ἐξ ἑνὸς μὲν τὸ στάδιον τῶν Ἄξιωματικῶν, ἐκ τοῦ ἄλλου δὲ ἡ ἐξουσία, ὅπως ὁ ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸς ἦναι συγκροτημένος ὅπως ἀπαιτεῖται διὰ νὰ δύναται νὰ ἐκπληρῇ ἐντελῶς τὰ παρ' αὐτοῦ ἀπαιτούμενα.

Ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἱπουργείου τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις θέλει λαμβάνει ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ Προέδρου αὐτῆς τὰ ἀναγκαίοντα αὐτῇ συγγράμματα. Ὁ Κύριος Πρόεδρος θέλει νὰ μᾶς στείλῃ ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς τῶν σπελλομένων αὐτῷ δύο συγγραμμάτων καὶ θέλει προδιορίσει τὰς ὥρας τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ἐν

